

MALDOS APAŠTALAVIMO TARNYSTĖS ŽINIARAŠTIS

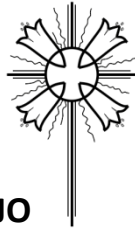
Šv. Kazimiero parapija
2018m. gruodis

Visagalis Dieve, meldžiam Tave,
kad Šv. Kazimiero užtarimu,
Tau tarnautume šventai ir teisingai.

PRAŠOME JŪSŲ MALDŲ UŽ SEKANČIAS INTENCIJAS:

- ***Kad tikėjimo skleidimo tarnystėje dirbantys žmonės, eidami į dialogą su kultūra, rastų šiems laikams tinkamą kalbą.*** (popiežiškoji gruodžio mėnesio intencija)
- Kad su džiaugsmu priimtume Jėzaus buvimą, ateinantį pas mus per Švč. Mergelės Marijos Motinystę.
- Kad šiame šventajame Advento laikotarpyje mirties kultūra užsibaigtų ir gyvybės kultūra sustiprėtų.
- Kad Dievas, pradėjęs mūsų parapijos bendruomenės žmonių suvienijimo tikėjime darbą, jį toliau tęstų ir tobulintų Advento metu.
- Kad dirbantys valdžioje nesavanaudiškai siektų dirbti teisingumo, laisvės ir taikos idealams.
- Kad Dievas laimintų kun. Bacevičių ir Pastoracinę ir Finansų Tarybas, jiems siekiant užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį.
- Kad visi parapijiečiai suprastų jų atsakomybę užtikrinti Šv. Kazimiero parapijos ateitį teikiant finansinę paramą, remiant lėšų telkimą, įsijungiant į parapijos veiklą, dalinantis įdėjomis ir, visų svarbiausia, meldžiantis.
- Kad šeimose esanti meilė didintų jos narių supratimą to, kas iš tikrųjų yra gera ir vertinga.
- Kad mūsų asmeniškai kančios patirtis padėtų mums geriau suprasti vienišų, sergančių ir senelių skausmo bei nerimo jausmus, ir tai mus paskatintų jiems ištiesti pagalbos ranką.
- Kad visi, kurie meldžiasi, būtų užtikrinti maldos galia.

KAS NAUJO

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE?

- gruodžio 7d. – **Pirmojo mėnesio penktadienio Eucharistijos garbinimas ryte 8:00 - 9:00v.r. bažnyčioje**
- gruodžio 8d. – **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo šventė**
- gruodžio 12d. – **Eucharistijos garbinimas vakare 6:00-7:00v.v. bažnyčioje**

GRUODŽIO MĖNESIO ŠVENTASIS

ŠV. AMBRAZIEJUS

vyskupas, daktaras
(340?-397)

gruodžio 7d.

“Iš tikrųjų, žmogus neklysta manydamas esąs pranašesnis už žemiškus dalykus, ir esąs daugiau negu kūrinijos kruopelė ar bevardis žmogiškojo miesto pilietis. Nes savo vidininėmis savybėmis jis pralenkia paprastų dalykų visumą... Pripildytas išminties, žmogus praeina pro matomas realybes ir įeina į tąsias, kurios nematomos.”

(Ambraziejus, THECHURCH IN THE MODERN WORLD, 14,15)

Ambraziejus gimė Trier, Vokietijoje, kur jo tėvas buvo Galijos prefektas. Mirus tėvui, Ambraziejus persikėlė į Romą, kur baigė teisės mokslus. Apie 370 jis įėjo į vietinę valdžią ir tapo Milano gubernatoriumi. Nors jis dar vis gilinosi tikėjimo moksluose, norėdamas palaikyti taiką jis įsiterpė į vyskupo rinkimo ginčus ir, to pasekmėj, pats buvo paskirtas vyskupu. Jis buvo pakrikštytas gruodžio 7d. ir savaitę vėliau buvo pakeltas į vyskupus.

Tapęs vyskupu, Ambraziejus nukreipė dėmesį nuo politikos ir valdžios, ir nuoširdžiai rūpinosi bažnyčios valdžia. Jis buvo rūpestingas jam skirtų žmonių ganytojas, ir tvirtai pasisakydavo Bažnyčios bei vietinės valdžios kontroversijose. Jis nebijojo nei vieno, net išdrįsdamas pasipriešinti imperatoriui. Dėl jo mokymų, Šv. Ambraziejus skaičiuojamas kaip vienas Bažnyčios daktarų. Jis tvirtai gynė katalikų tikėjimo tiesas ir gerai žinojo Šventąjį Raštą. Jis mokėjo naudotis senovės filosofų, kaip pvz. Cicerono, mintimis, kad paremti jo argumentus, liečiančius krikščioniškąją tiesą. Jis domėjosi liturgija ir jai sukūrė himnų. Ambraziejus turėjo įtakos Šv. Augustinui, kuris klausėsi jo pamokslų ir kurį Ambraziejus pakrikštijo per Velykas 385 metais.

Šv. Ambraziejus buvo iškiliausias tų laikų vyskupas Italijoje. Net Romos vyskupai į jį kreipėsi patarimų kaip vadovauti žmonėms. Iš jo bendraamžininkų žinome, jog jis buvo gerbiamas dėl jo švelnaus būdo, gebėjimo užjausti žmones ir gilaus noro mokyti tikėjimo tiesas.

Šaltiniai: IN HIS LIKENESS, Rev. Charles E. Yost; SAINTS AND FEAST DAYS, Loyola University Press;
365 SAINTS, Woodeene Koenig-Bricker; SAINT OF THE DAY, Rev. Leonard Foley, O.F.M., Editor

IŠ KATALIKŲ BAŽNYČIOS KATEKIZMO Įsikūnijimas

#479 Dievo nustatytu laiku įsikūnijo vienatinis Tėvo Sūnus – amžinasis Žodis ir savo esme Tėvo paveikslas: Jis prisiėmė žmogiškąją prigimtį, neprarasdamas dieviškosios prigimties.

#483 Tad Įsikūnijimas yra slėpinys nuostabios vienybės, kuri sujungia dieviškąją ir žmogiškąją prigimtį viename Dievo Žodžio Asmenyje.

Šaltinis: katekizmas.lcn.lt

MOKYKITĖS IŠ MANĖS, NES AŠ ROMUS IR NUOLANKIOS ŠIRDIES

(Mt 11,29)

Visuomet yra buvę nepaprastai aišku, jog Motina Teresė puoselėjo švelnų pamaldumą Viešpaties Motinai, Švenčiausiajai Marijai. Net sudarydama jos vienuolijos, Artimo Meilės Misijonierių (Missionaries of Charity), konstituciją, joje rašė, kad vienuolija pašvęsta Nekalčiausiai Marijos Širdžiai.

Gyvendama šioje žemėje Panelė Marija atliko kasdienius paprastus darbus. Ji skalbė drabužius, gamino maistą, valė namus. Ji dirbo daugelį tų pačių darbų, kuriuos atliekame šiandien. Tad kodėl ji yra “švenčiausioji” ir “pilna malonės,” kai daugelis mūsų nesame tiek šventi ar pripildyti malonės? Paslaptis slypi ne tame, ką ji atliko, bet verčiau kaip ji tai atliko. Ji darė viską kupina meilės Jėzui. Jei mes atvertume savo širdis dangiškajai Motinai ir leistumėmės būti pripildytiems Marijos dvasia, kuri nėra kas kita kaip Šventoji Dvasia, tada ir mes būtume šventi. Kaip Motina Teresė yra sakius, lai mes “būsime nuolankūs kaip Marija, kad būtume šventi kaip Jėzus.”